

Dr. Achyut V. Mane

M. A. Ph. D.

Ex. President

City Municipal Council, NIPANI.

Tal. - Chikodi Dist. - Belgaum.

Phone - Office : 20137 Resi : 20632

Reader in Marathi

Devchand College, Arjunnagar
Dist: Kolhapur.

Date : २४।१२।३५

// प्रमाण पत्र //

प्रमाणित करण्यांत येते की श्री. प्रमोद शामराव कांबळे
यांनी " प्रेमानंद गजवी यांच्या नाटकांचा अभ्यास (किरणंत आणि
तन - माजोरी यांच्या अनुषंगाने) या विषयावरील प्रबंधिकेतरांशोधनकार्य
माझ्या मार्गदर्शनाखाली स्वतंत्ररित्या केले असून ते समाधानकारकरित्या
पूर्ण केले आहे.

ही प्रबंधिका यापूर्वी कोणत्याही विधापीठातील कोणत्याही
अन्य परीक्षेसाठी सादर केलेली नाही.

सदर प्रबंधिका शिवाजी विधापीठाच्या रघु. फिल. (मराठी)
पटवीसाठी सादर करण्यास माझी अनुमती आहे. सदर प्रबंधिका
आधुनिक मराठी साहित्य या अभ्यास द्वेषात समाविष्ट होते.

अर्जुननगर.

दिनांक: २४ - १२ - १९९७.

(प्रा. डॉ. अच्युत वि. माने)

मार्गदर्शक

" प्रतिज्ञा पत्र "

प्रेमानंद गजवी यांच्या नाटकांचा अभ्यास (किरवंत आणि
तन - माजोरी यांच्या अनुष्ठाने) या विषयावरील सदरची
प्रबंधिका मी शिवाजी विधापीठाच्या एम. फिल. (मराठी) पटवी
परीक्षेताठी लिहिली आहे.

ही प्रबंधिका अथवा तिचा कोणताही भाग मी अन्यत्र कोठेही
कोणत्याही परीक्षेताठी सादर केलेला नाही.

(श्री. प्रमोद शामराव कांबळे)

अभ्यासक

= मनोगत =
=====

मी एष. स. ला होतो तेंव्हा पासून एष. फिल्. करण्याची मनात एक तीव्र इच्छा होती. ही इच्छा पूर्ण होण्याताठी एक योगायोग म्हणावा लागेल की मी एष. स. झालो त्यानंतर एक वर्षानी लगेच आमच्या कालैजला एष. फिल्. या पदवी परीक्षेताठी शिवाजी विधापीठाने मान्यता दिली. त्यामुळे मला आणखी प्रोत्साहनय मिळाले. आणि मी आमच्या सरांच्याकडे गेलो आणि माझ्या विषयाची चर्चा करून प्रेमानंद गज्ची यांची किरवंत आणि तन-माजोरी ही दोन नाटके निवडली. सुस्वातीला या नाटकांची पुस्तके शोधण्यास खूप अडघणी आल्या. कोळ्हापूर, पुणे, मुंबई अशा ब-या ठिकाणी मी चौकशी केली पण त्यांच्या प्रती शिल्लक नसल्याने ही नाटके मिळेनाशी झाली. पण शेवटी बेळांव येथील सार्वजनिक वाचनालयात या दोन्ही नाटकांची पुस्तके मिळाली. प्रत्यक्षात जेंव्हा ही नाटके माझ्या हातात मिळाली तेंव्हा माझ्या स्मौरे एक आव्हानय उभे राहिले. मुळात मी ग्रामीण भागात रहाणारा असल्याने नाटक हा वाडःमय प्रकार केवळ पुस्तकातून वाचावयास मिळत होता. प्रत्यक्ष नाटक पाहण्याची संधी फार कमी वेळा मिळाली. पुणे, मुंबई सारख्या मोठ्या शहरात त्याचे प्रयोग होत असल्याने मता त्याची फारशी कल्पना नव्हती पण हे आव्हान पेलण्याचे सामर्थ्य केवळ माझे मार्गदर्शक प्रा. डॉ. अच्युत माने सर यांच्यामुळे मिळाले. कारण मुळातय ते सामाजिक चळवळीत काम केलेले, स्वतः एक मराठीचे जाणकार समीक्षक आणि कर्णाटिक महाराष्ट्र अशा दोन्हीकडे विचारवंत म्हणून सर्वांना परिचित असल्याने त्याचे मार्गदर्शन हे मला माझ्या प्रबंधिकेच्या दृष्टीने एका दिपस्तंभातारखे ठरले. योगायोगाने दलित रंगभूमीचे "धांबा रामराज्य घेतय" हे नाटक निपाणी शहरात सार्वजनिक ठिकाणी दाखविले गेले आणि माझ्या मनात दलित रंगभूमी आणि प्रस्तोगिक नाटका विषयी आकर्षण निर्माण झाले. शिवाय मी ही स्वतः डॉ. आंबेडकर समता मंच निपाणी, निपाणी भाग या सामाजिक कार्य करणा-या संघटनेचा सक्रिय कार्यकर्ता असल्याने आणि मी

जी नाटके निवडली तीहीं सामाजिक आशयाची व घडवळीच्या पाश्वर्भूगीतून निर्माण झाली असल्याने त्याचे संशोधन करणे सोपे झाले. या संशोधनाचे काम करत असताना ज्यानी ज्यानी मला सहकार्य दिले त्या सर्वांचे आभार मानने हे माझे प्रथम कर्तव्य समजतो.

या प्रबंधिकेताठी सर्व प्रथम आभार मानायला हवे ते म्हणजे बेळगांव येथील सार्वजनिक वाचनालयाचे त्याच बरोबर माझ्या कालैजये प्राचार्य डॉ. रघु. जे. कशाळीकर सर यांचा गी आभारी आहे. शिवाय मराठीचे विभाग प्रमुख प्रा. डॉ. पी. व्ही. कुलकर्णी, प्रा. चुनामुरी मँडम, प्रा. व्ही. रघु. रेंदाळकर यांचेही मला वेळोवेळी मार्गदर्शन मिळाले. त्याबद्दल मी त्यांचा शृणी आहे. त्याच बरोबर माझ्या कालैजच्या ग्रंथालयातील सर्व कर्मचारी वर्गानी मला सहकार्य केले. त्याबद्दल मी त्यांचेही या ठिकाणी आभार मानतो. ज्यांच्या शृणातून मी कधीही मुक्त होऊ शकत नाही ते माझे आई-वडील त्यांच्या आशिर्वादानेच मी हा प्रबंध पूर्ण करू शकलो, त्यांचाही मी शृणी आहे. तसेच ज्या संघटनेचा मी उल्लेख केला त्या संघटनेचे अधिक्ष माझे सहकारी मित्र संजीवनुमार शितोळे, सुरेश कांबळे, उत्तम पोवार, आणि रमेश देसाई यांचेही गला सहकार्य मिळाले त्याबद्दल मी त्यांचेही आभार मानतो. त्याचबरोबर माझ्या आईवडिला इतकेच ज्याचे एण माझ्यावर आहेत ते माझे मार्गदर्शक प्रा. डॉ. अच्युत माने सर त्यांच्याकडून या प्रबंधिकेताठीच मला मार्गदर्शन मिळाले असे नाही तर जीवनाची एक योग्य दिशा मिळाली. त्यामुळे मी त्यांचे हे ऋण कधी फेडू शकत नाही. स्वतःची तब्बेत ठीक नसतांना देखील त्यांनी माझ्या प्रबंधिकेताठी जे मार्गदर्शन केले ते मी माझ्या आयुष्यात कधीही विसरु शकणार नाही. त्यामुळे मी त्यांचा सदैव शृणी आहे. तसेच या प्रबंधिकेचे टंकलेखन काळजीपूर्वक केल्याबद्दल मी श्री. शंकर चव्हाण व त्यांच्या मिसेस सौ. शैलजा चव्हाण याचा आभारी आहे.